

Viața Creștină

poienita.iasi.mmb.ro

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească † Anul III, Nr. 40 (99) † 21 Octombrie 2012

Faci răul, te va pedepsi Dumnezeu; faci binele, te pot pedepsi oamenii!

Unui tânăr care suferă și într-un fel și în altul

” Scrisoarea ta m-a mișcat mult. Nu am să-ți ascund: am plâns asupra ei, citind-o și recitind-o de mai multe ori. În ea este înscrisă întreaga dramă a vieții omenești. Îmi scrii că ai crescut ca totul în ticăloșie. Mai ales furtul îți stătea în obicei – dar te păzeai cu îndemănare, și toți te laudau ca pe un tânăr de treabă. Odată, însă, ai fost prins furând și fugărit. Ai fugit și ți-ai rupt piciorul. Nimeni nu a aflat taina ta. Ai chemat doctorul. Doctorul ți-a zis că s-a terminat cu piciorul.

Au chemat preotul să citească rugăciune. Rugăciunea, spui tu, nu a ajutat piciorului tău rupt, dar ți-a cutremurat sufletul.

Ți-ai amintit de Dumnezeu, și ți s-a făcut silă de viața ta ticăloasă. Te-ai pocăit cu sufletul și ai făgăduit că vei trăi după legea lui Dumnezeu.

Și atunci, cum spui că rugăciunea nu ți-a ajutat? Te-a deșteptat; a înviat sufletul tău. Și asta este principalul. Ai plătit sufletul cu un picior. Ieftin l-ai plătit.

Fii liniștit. Dar asta nu e totul. După ce te-ai înzdrăvenit, ai început să te rogi lui Dumnezeu cu osârdie. Atunci, unii te-au reclamat ca vrăjitor și descântător. Și ai fost pedepsit de autorități. Acest lucru te-a tulburat mult, și de aceea scrii întrebind ce înseamnă asta.

Înseamnă că este strâmt drumul ce duce în împărăția lui Dumnezeu.

Mântuitorul i-a preîntâmpinat cu privire la acest lucru pe cei ce merg în urma Lui. Și aici nu trebuie să încapă mirarea.

Faci răul, te va pedepsi Dumnezeu; faci binele, te pot pedepsi oamenii. Dacă faci răul, oamenii pot să te și laude, însă Dumnezeu te va pedepsi. Dacă faci binele, oamenii pot să te și pedepsească, însă Dumnezeu te va răsplăti.

Hristos a făcut doar binele, și totuși oamenii L-au răstignit. Nu te uita la oameni. Trebuie să tinzi către Dumnezeu.

Ai dat un picior pentru suflet. Dacă trebuie, dă-ți pentru suflet trupul tot. Și totuși, ai plătit ieftin pentru sufletul tău. Fiindcă ai dat prețuie pentru un mărgăritar de mult preț.

Nu te teme. Tu doar să propășești pe calea pe care ai apucat-o. Dumnezeu să îți fie într-ajutor!

Sfântul Nicolae Velimirovici
Răspunsuri la întrebările lumii de azi

Evangelhia și Apostolul

În Duminica a 23-a după Rusalii se citește Evangelhia de la Luca 8, 26-39 (*Vindecarea demonizatului din ținutul Gherghesenilor*), iar Apostolul din Efeseni 2, 4-10.

Sinaxar

În această zi pomenim pe Sf. Cuv. **Mărturisitori: Visarion, Sofronie, Sf. Mc. Oprea, Sf. Preoți Mărturisitori: Ioan din Galeș și Moise Măcinic din Sibiel; Sf. Cuv. Ilarion cel Mare.**

Sfinții Mărturisitori Ardeleni

Sfinții Mărturisitori Ardeleni sunt prăznuiți pe 21 octombrie. Aceștia sunt: Visarion Sarai, Sofronie și Oprea Miclăuș, canonizați în 1955 și preoții Ioan din Galeș și Moise Măcinic din Sibiel, canonizați în 1992. Au luptat împotriva impunerii confesiunii Greco-catolice.

Visarion Sarai s-a născut în anul 1714 și a primit la botez numele Nicolae. S-a călugărit în 1738 la Mănăstirea Sfântul Sava. În 1742 ajunge la Mănăstirea Pakra din Slovenia, iar în ianuarie 1744 vine în Transilvania și începe lupta pentru apărarea Ortodoxiei. Este arestat pe 26 aprilie 1744 de autoritățile imperiale și supus unui interogatoriu cu 44 de întrebări. A fost trimis la închisoarea din Deva, apoi la cele din Timișoara, Osieck și Raab, iar în cele din urmă la celebra închisoare Kufstein din Munții Tirolului (Austria), unde a murit ca martir.

Sofronie de la Cioara - a fost preot de mir, iar după ce a rămas văduv, s-a călugărit la Mănăstirea Cozia. A condus răscoala populară împotriva autorităților habsburgice și a Episcopiei Unite de la Blaj care patrona acțiunea de dezbinare a Bisericii Ortodoxe Românești. În august 1760, Sofronie a convocat un Sinod, în care cerea episcop ortodox, restituirea bisericilor, eliberarea celor închiși și respectarea libertății religioase. A murit la o dată pe care nu o cunoaștem, fie la Mănăstirea Vierosi, fie la Mănăstirea Robaia.

Nicolae Oprea Miclăuș - originar din Sălișteța Sibiului, satul Tilișca, a mers de trei ori la Viena pentru a prezenta plângerile românilor, în 1748, 1749 și 1752. În memoriile prezentate, aceștia cereau libertatea credinței ortodoxe și episcop ortodox. A fost arestat în anul 1752 la Viena și dus în închisoarea de la Cușteni, unde a și murit ca mărturisitor pentru Ortodoxie.

Ioan din Galeș - a înmănat lui Oprea Miclăuș un memoriu pe care să-l adreseze Curții din Viena și s-a aflat în fruntea mișcării de apărare a Ortodoxiei la Sibiu. A cutreierat mai multe sate și a strâns semnături prin care credincioșii ardeleni cereau să li se acorde libertate pentru credința ortodoxă. Din ordinul Mariei Tereza, ajunge în închisoarea de la Deva, apoi la Graz și în final la Kufstein. Preotul Ioan a murit după anul 1780, de când datează ultima știre despre el.

Moise Măcinic - pentru că a luptat împotriva uniației, a fost închis la Sibiu, timp de 17 luni. La eliberare i s-a cerut să nu mai slujească, ci să se întreprină din munca bratelor. S-a refugiat în Banat, unde s-a întâlnit cu Oprea Miclăuș. L-a însoțit pe acesta în călătoriile sale la Viena și a fost arestat împreună cu Miclăuș. A murit în închisoarea de la Kufstein.

Părintele Paisie Olaru de la Sihla

„Domnul Dumnezeu, Preamilostivul să vă binecuvânteze; Domnul să vă ajute, Domnul să vă păzească de tot răul, Domnul să vă umple de bucurie duhovnicească; Domnul, ca un bun și iubitor de oameni, să vă ierte de păcate și în Rai cu dreptii să vă primească!
Binecuvântează, Doamne, pe robii Tăi aceștia și rugăciunea lor; și dragostea lor; și credința lor; și bucuria lor; și smerenia lor; și răbdarea lor! Binecuvântează, Doamne, osteneala lor și căsuța lor; și pâinea lor; și copiii lor; și viața lor; și sfârșit bun le dăruiește, iar dincolo un colțisor de Rai le rândulește, că binecuvântat esti în veți. Amin!

Drum bun, mergeți sănătoși! Să ne întâlnim la ușa Raiului!”

Părintele Paisie
(1897-1990)

În ziua de 18 octombrie 2012, s-au împlinit 22 de ani de când Domnul l-a chemat pe părintele Paisie Olaru să-i dăruiască un „un colțisor de Rai”. În continuare, câteva cuvinte de folos de la părintele Paisie.

Omul încrezut și mândru...

(în care Părintele povestește, cu tâlc, o întâmplare din viața lui)

Acum nu de mult, de câțiva ani, am orbit, nu de tot, dar câte oleacă, câte oleacă, numai un ochi, apoi și celălalt ochi, așa că tot zăream, dar nu cunoșteam omul. Acum, de bine de rău mă învățasem aici la Sihla, mai pe băjbâite, mai pe bețe. Numai că mă supăram că nu găseam un lucru ce-mi trebuia, altădata bănuiam că mi l-a luat cineva și iar mă mânam.

Într-o zi un părinte îmi spune așa:

- Acum mai zărești, dar când nu vei vedea deloc ... ce vei face?

Atunci eu m-am mâniat și am spus (notă: în sinea lui): "Iaca ce ajunge omul dacă are zile, să le fie silă de mine." Părintele m-a compătimit, iar eu am înțeles greșit.

Zice părintele:

- Ar fi bine să mergi la operație măcar la un ochi. Iar m-am supărat, zicând (notă: în sinea lui): "Iacă, nu știe cum să scape de mine. M-or duce la spital, să mor acolo, că aici nu aș putea muri".

În sfârșit, după o muncă de lămurire cu alte persoane și cu blagoslovenia Părintelui Cleopa și a părintelui stareț, m-am plecat a merge la operație, dar cu multă îndoială și îmi făceam fel de fel de planuri că "dacă nu reușesc și nu voi putea ține secretul cu ochiul și sigur voi muri în spital?!". Îmi venea în gând să spun doctorului că sunt trecut de ani cu vârsta și să vadă mai întâi dacă reușește. Așa că fel de fel de gânduri și iar mă supăram pe părintele că nu a știut cum să scape de mine.

Când m-au dus la masa de operație, am uitat să mai spun doctorului ce plănuisem eu și numai ... "Sus, stăi!" și a făcut două împunsături.

Și a prins a lucra vorbind în altă limbă și așa că m-a operat la un ochi cu care amu cu ochelari pot să scriu aceste

bazaconii spre a se mira și alții cum eu mă mânam și pe cei ce-mi voiau binele.

Așadar, omul slab la minte și încrezut pentru toate cele ce i se par nu după planul lui se supără, se mânie, se tulbură, cârtește și nu primește chiar de ar fi de folos. Omul încrezut și mândru se prinde de o craca uscată și nu știe că sfatul mai multora este sfatul lui Dumnezeu.

(din cartea "Dă-le, Doamne, un colțisor de rai! Chipuri de monahi care au trecut la Domnul", pag. 166-167, Ed. Trinitas, 2005)

În cine să ne punem nădejdea? În puterea "noastră" de a rezolva lucrurile? În ajutorul altor oameni? Sau în cel al lui Dumnezeu?

Mândria este atunci când te încrezi în tine, în mintea și în puterile tale; când socotești că ești mai priceput decât altul, mai bun decât altul, mai frumos decât altul, mai sporit în fapte bune și mai plăcut lui Dumnezeu decât altul. Atunci ești stăpânit de păcatul cel urât al mândriei, de care să ne ferească pe toți Dumnezeu, Cel ce S-a smerit pentru mântuirea noastră.

Să ne smerim, fratilor, că cel mândru nu se poate mântui. Să plângem păcatele noastre aici ca să ne bucurăm dincolo în veți, că după plecarea noastră din trup, toți ne vor uita. Să nu ne punem nădejdea în oameni, ci numai în Domnul. Ca omul se schimbă.

Azi îți dă și mâine îți cere, azi te laudă și mâine te ocărăște. Ci să ne punem nădejdea în mila lui Dumnezeu și nu vom greși niciodată. Să vă ajute Dumnezeu cu harul Lui să vă folosiți de restul vieții, sporind în fapte bune și mai întâi în smerenie și dragoste, ca să vă mântuiți sufletele voastre și să folosiți și pe alții, îndemnându-i spre Hristos.

Părintele Cleopa despre Părintele Paisie

„Asa era Părintele Paisie Olaru: smerit, tăcut, blând, înțeles la cuvânt, foarte milostiv și iubitor de aproapele. Întotdeauna căuta pacea cu toți și iubea liniștea. Nu-i plăcea să trăiască între mulți și își ascundea viața și nevoia. Nimeni nu știa cum se roagă în chilie, ce lucrare are mintea și inima lui, cât sta la masă și cât se odihnește. Plângea cu cel care plânge și se bucura cu cel ce se bucura. Nu ținea la haine bune, la bani, la nimic și fugea de cinste, de laudă, de multa vorbire, de clevetire și de oameni mari.”

Publicație editată și distribuită gratuit de:

Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”
Poienița - Protopopiatul Pașcani

Adresa:

Hârtoape, com. Vânători, jud. Iași, cod poștal 707578

Pr. Marius Tabarcea

Tel: 0745 77 64 56

email: parohia.poienita@yahoo.ro

web: poienita.iasi.mmb.ro

www.facebook.com/parohiasfintiiivoievozi.poienita

Părintele Paisie împreună cu
Părintele Cleopa (ucenicul și
prietenul său)

Părintele Paisie
în cimitirul Sihăstriei